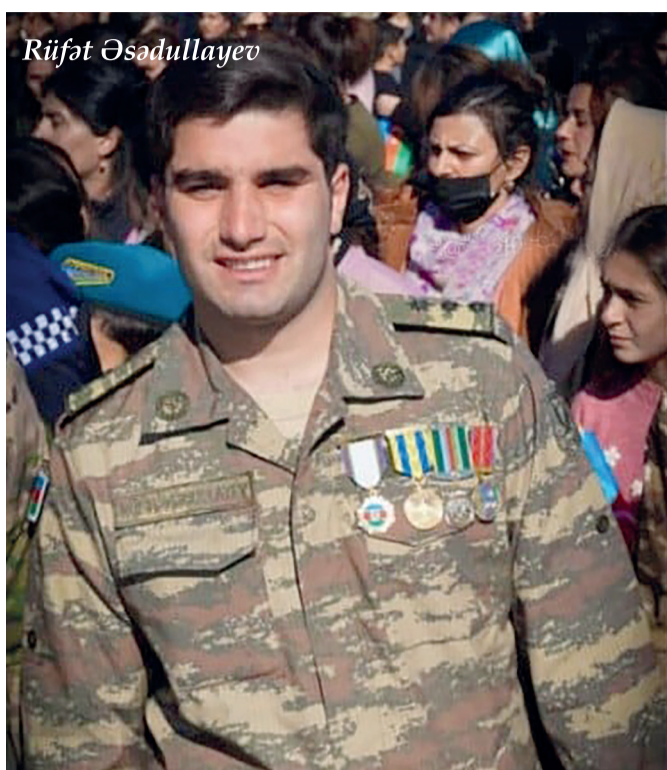

ONLARIN İGİDLİYİ HESABINA QƏLƏBƏ QAZANDIQ

Rufət Əsədullayev

O, hərbcidir. O, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü uğrunda savaşıb. O, qazidir.

Savaşda yaralanıb. Canının yarısı zədə alıb: gözü, əli, ayağı...

Hospitaldan çıxanda evə dönüşünün videogörüntülərinə baxmışdım. Bütün əhali onu qarşılamağa çıxmışdı. Maşın karvanının sonu görünmürdü. Gözü, qolu sarıqlı idi. Ayağı yaralı olduğundan güclə addım atırdı. Hamı adını çağırırdı, hamı "qəhrəmanımız" deyirdi. Çox kövrəlirəm qazilərimizin evə dönüşünü sərgiləyən videogörüntülərə baxanda. Onları yaxından görmək, bağrıma basmaq istəyirəm. Ona da sarılmaq istəyirdim.

İlk dəfə Astaranın Ərçivan kəndində igidliyi əfsanə olan Şahnur Hüseynovun xatirə bulağının açılışına gedəndə gördüm onu. Boynuna sarıldım elə. O qədr məsum, yaraşlıq, təvazökardı...

"Xalqım, torpaqlarımızın azadlığı uğrunda savaşmışam. Etdiklərimi də qəhrəmanlıq saymıram", - deyir.

Bədəninin yarısı yaralı qəhrəmanım neçə aydır müalicə alır. Çox diqqət çəkməsə də, bədəninə qəlpələrlə gəzir. Hələ müalicəsi bitməsə də, "necəsən?" soranlara "ürəyimin yarısı sağalıb" deyir. O, Milli Ordunun baş leytenantı Rufət Eldar oğlu Əsədullayevdir: **"Uşaqlıqdan hərbiçi olmaq istəyirdim. Məktəbi bitirdikdən sonra Hərbi Akademiyaya getdim. Nə yaxşı ki, hərbinə seçdim. Torpaqlarımızın azadlığı uğrunda döyüşmək mənə də nəsis oldu. Bu hərbiçi kimi deyil, vətən övladı kimi mənim borcumdur. Savaşda heç kim qəhrəmanlıq haqda düşünmür, amma qalib olmaq üçün döyüşür. Elə igid oğullar vardı..."**

1994-cü il noyabrın 12-də Astaranın Ərçivan qəsəbəsində dünyamıza gəlib. 2000-2011-ci illərdə Natiq Kərimov adına 3 saylı orta məktəbdə təhsil alıb. 4 il Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinin kursantı olub. Yerüstü artilleriya ixtisası üzrə bitirib hərbi məktəbi. 2015-ci ildə leytenant hərbi rütbəsi ilə Ağcabədi rayonu N saylı hərbi hissədə xidmətə başlayıb. 2016-cı ilin aprel döyüşlərinin iştirakçısıdır qəhrəmanım. 2018-ci ildən baş leytenant hərbi rütbəsi ilə hərbi xidmətinə davam edib.

İkinci savaşın ilk günündən igidliyi ilə seçilib. Ən çətin tapşırıqları, əməliyyatları yerinə yetirib. Cəbrayıl uğrunda döyüşlərdə ağır yaralanıb hədsiz cəsurluğu ilə hamının sevimsisi olan Rufət Əsədullayev. İlk gündən tank əleyhinə bölüyün komandiri olub. Düşmən tankını birinci o vurub. Özü bunları demir. Özü haqqında çox danışmağı sevmir: **"Nə deyim? Hərbiçi olmaq arzum olub. Həmişə müharibə olacağını, döyüşəcəyimi, ermənilərdən qisas alacağımı, torpaqlarımızı azad edəcəyimizi düşünürdüm. İstəklərim yerinə yetdi. Təəssüf edirəm ki, yaralandım, sona qədər döyüşə bilmədim. Məni Hünər adlı gizirimiz xilas edib. Elə oğuldur ki, Hünər. Bir düşmən texnikasını gözdən qaçırmazdı. Onun sayəsində sağ qaldım."**

2015-ci ildən müddətdən artıq hərbi xidmətə başlayan gizir Hünər Məmmədov haqqında öyrəndiklərim heyrətə salır məni. Təkcə Cəbrayıl uğrunda döyüşlərdə düşmənin onlarla tankını sıradan çıxarıb Hünər. Bəzən deyirlər **"adam adına oxsayır"**, elə bil Hünər üçün deyilib. Hünəri ilə ad qazanıb Hünər. **"Ona baxanda bütün həyəcanın yoxa çıxdı. Çox hünərlidir adı kimi"**, - dedilər döyüş yoldaşları. Hünərin həyəcanı isə hələ yoxa çıxmayıb: "Hamımız qələbəyə inanırıq. Qələbəmizdən qürur duyuram. Amma o günlərdən danışmaq çətindir. Döyüş yoldaşlarının şəhid olduğunu görmək çox ağır idi. Unuda bilmirəm. Birlikdə döyüşə gəldik: kimi şəhid oldu, kimi yaralandı, kimi sağ qaldı... Amma

hamı qəhrəman idi. Onların igidliyi hesabına qələbə qazandıq. Rufət kimi oğulların varlığıdır qələbə. Onunla 2016-cı ildən tanışam. Müxtəlif təlimlərdə, kurslarda birlikdə olmuşuq. 2017-ci ilin sonlarında yeni yaradılmış TƏİRK bölməsində xidmətə davam etmək üçün xüsusi kurslarda da birlikdə olduq. Çox savadlı, peşəkər zabitdir Rufət. Kursu ən yaxşı nəticə ilə bitirdiyi üçün bölməyə batareya komandiri təyin olundu. Bilmədiklərimi ondan öyrənmişəm həmişə. 2020-ci ildə düşmənin fəallığı artmışdı. Bizə baş verə biləcək təxribatların qarşısını almaq tapşırığı verilmişdi. Öz işimizi layiqincə yerinə yetirirdik. Burada da Rufətin peşəkərligi xüsusi rol oynayır. Tovuz hadisələrindən sonra səbrimiz tükəndi. Hər an əmr gözləyirdik. Belə davam edə bilməzdi. Genişmiqyaslı hücum əmri alanda Rufət bizi topladı, **"Gözlədiyimiz gün gəlib çatdı. Biz torpaqlarımızı azad etmək xoşbəxtliyini yaşayacağıq. Həmin gün bu gündür"**, - dedi. Cəbrayıl-Füzuli istiqamətində döyüşlər başladı. Daha az itkilə daha çox düşməni məhv etmək üçün bölünüb müxtəlif istiqamətlərdən hücumə keçdik. Oktyabrın 7-də mənim həyatımın vəziyyəti gərgin

Hünər Məmmədov

idi. Gördüm Rufət köməyə gəlib. Necə sevindim. O, yanımda olanda daha namılı olurdum. Vəziyyət gözlədiyimizdən çətin idi: düşmənin xeyli hərbi texnikası, canlı qüvvəsi ilə üz-üzə idik. Bu zaman da Rufət ağlasığmaz igidlik göstərdi. Sağ qalanları başına toplayıb hücumə keçdi. Düşmənin diqqətini öz üzərinə çəkərək, mənə vaxt qazandırdı. Düşmənin 4 tankını vurdu. XTQ də köməyə gəldi. Düşmən artıq qaçmağa üz qoymuşdu. Gözlərimə inanmurdum, texnikanı qoyub gedirdilər. Birdən kimsə dedi ki, ağır yaralı var, çıxarmaq lazımdır. Gedib gördüm ki, Rufətdir. Qan içindəydi. Nə hala düşdüm... İlk tibbi yardım göstərdim. Artıq huşu gedirdi. Onu tibbi yardım maşınına çatdırana qədər vurur, silkələyir, hey çağırırdım: **Kombat...Kombat...** Təcili yardım maşınına çatdırdım. Həkim yaşayacağına inandırır məni. Özüm də yaralanmışdım. Tibbi yardımdan sonra yenidən döyüşə qayıtdım. Yaralı olmalarına baxmayaraq, döyüşənlər çox idi. Düşmən məntəqələrini məhv etdik."

Beləcə öz kombatını xilas edir Hünər Məmmədov. Bu döyüşdə Rufət Əsədullayev rəhbərlik etdiyi 15 nəfərlik heyətlə düşmənin 10-dan artıq tankını, hərbi texnikasını, yüzdən artıq canlı qüvvəsini məhv edir. Hünərin dediyi kimi, **"düşmən qaçmağa məcbur olur"**. İkinci Qarabağ savaşında şəhid olan Milli Qəhrəman polkovnik Şükür Həmidov bu döyüşə nəzarət edirdi. Şükürbəyli istiqamətində hücumə hazırlaşan düşmən tanklarının və canlı qüvvələrinin qarşısının alınması tapşırığını verir cənab polkovnik. İgidlərimiz bu tapşırığı ləyaqətlə yerinə yetirirlər.

"Bu döyüş həlledici idi. Düşmən hücumunun qarşısını ala bilməsəydik, azad etdiyimiz əraziləri yenidən itirə bilərdik. Bu isə bizim üçün ölümə bərabər idi", -dedi Hünər.

Bir-neçə günlük döyüş haqqında danışdı Hünər. Belə oğulları necə bağrına basmayasan?! Onlara baxdıqca ən gözəl sözləri demək istəyirsən. Amma cəsuruqları, vətən sevgiləri qarşısında sözlər bəs etmir. Sənsə sadəcə bir yazı yazırsan. Onları tanımaq istəyirsən. Amma xalq, bu torpaq onu qoruyan, sevən oğullarını tanıyır.

Yaralı Rufət evə dönərkən yüzlərlə insan **"Rufət, Rufət"** deyib hay salmışdı. Bu sədalar vətən göylərinə yayılırdı.

Biz Rufətlərin, Hünərlərin adını nəsillə-nəsillə eşidəcəyik.

Kəmalə ABİYEVA